

tets Beboere kunne concurrere til de Præmier, der udredes af Statens Bidrag; det er en Bestemmelse, som findes i Loven af 31te Marts 1852 og som er bibeholdt her; men jeg troer, som sagt, ikke, at det er heldigt eller overensstemmende med Principet i den øvrige Deel af Loven, da det jo nemlig deri hedder, at Statskassens Bidrag er afhængigt af, om vedkommende Forening selv virker til Huusdyravlens Fremme, og at Fordelingen stæer i Forhold til den Sum, som dens Medlemmer selv hde til Præmie; men besuagtet kan jo enhver enkelt Beboer udenfor Foreningerne concurrere til Præmie og altsaa erholde Andeel af Statskassens Bidrag. Det har virket meget skabelig paa Udviklingen af de landøkonomiske Foreninger, at en saadan Bestemmelse har fundet Sed, da det kun er ved en fælles Sammentreden og Samvirken af Alle, at der kan udrettes Noget, og jeg troer derfor, at det vilde være heldigst, om det blev bestemt, at ikke Andre end de, der ere Medlemmer af Foreningerne og som saadanne give Bidrag, kunne concurrere til Præmierne.

Hvad angaaer Bemyndigelsen for Amtsraadene til at gjøre Indkjøb af Hingste, da veed jeg vel, at der er Mange, som føle meget stor Betænkelighed ved at gaae ind paa denne Foranstaltning. Jeg for mit Vedkommende følger ingen saadan, men jeg troer dog, det vilde være heldigt, om denne Bemyndigelse ikke fik en saa stor Udstrækning, som Lovudkastet tilfigter. Jeg finder det naturligt, at Amtsraadene, hvor de locale Forhold gjøre en saadan Foranstaltning nødvendig, kunne bevilge den Sum, som udfordres, men paa den anden Side kan jeg ikke finde det rigtigt, at de udelukkende skulle bestemme, hvorledes denne Sum skal anvendes, uden nogenformelt Tiltrædelse af Andre. Jeg antager derfor, at det vilde være heldigere, om Amtsraadene først, efter Conference med de landøkonomiske Foreninger, der nu findes i Distriktet, bevilgede en Sum, og at Andendelsen af den da blev overladt til Bestyrrelserne for disse Foreninger, under Amtsraadenes Tilsyn. — I § 8 er det bestemt, at naar de landøkonomiske Foreninger undlade at indgive de Indberetninger og hvad det ellers paaligger dem at indgive til Landstutmeesteren

eller Regjeringen, kunne de i eet eller flere Aar udelukkes fra Statens Præmier. Jeg veed meget vel, at de landøkonomiske Foreninger ofte have været ligegyldige med Indfødselsens af disse Indberetninger, som jeg ogsaa anseer det for rigtigt og nødvendigt blive indgivne; men jeg troer dog, at Bestemmelsen er temmelig streng, og jeg vil derfor tillade mig at henstille, om det ikke var ligesaa hensigtsmæssigt, at der først skulde erlægges en Winkst af f. Ex. fra 10 til 50 Rd., der da kunde ramme den Enkelte, nemlig den, der bestyrer Correspondancen for Foreningen. — Naar Landstutteriet ophæves, skulle de Hingste, der ansees for stutteridugtige, overlades til Amtsraadsdistrikterne efter en af Ministeriet foranstaltet Taxation; men jeg troer, at den høitærende Minister herved vil komme i en noget vanskelig Stilling; thi naar kun f. Ex. 4 eller 5 Hingste ansees for stutteridugtige, bliver der Spørgsmaal om, hvilke Amter der skulle modtage dem, da dog alle Amtene maae være ligeberettigede i saa Henseende. Jeg troer derfor, at det vilde være heldigere, om disse Hingste bleve satte til Auction, dog rigtignok, for at sikke sig Noget for, at de ikke gaae til Thyssland eller ellers til Udlandet, under den udtryffelige Betingelse, at de kun kunde kjøbes til Opdrætning her i Landet. Med den foregaaende ærebe Taler er jeg enig i, at det vist vilde være heldigt at flytte Stamstutteriet til et mere bekvemt beliggende Sted, og jeg troer derfor, at det fortjener at tages under nære Overveelse, om det ikke nu, da Landstutteriet ophæves, vil være den beleiligste Tid til at flytte Stamstutteriet til den Station, Landstutteriet nu har i Rolding. Jeg troer, at flere Grunde tale for, at Stamstutteriet flyttes, navnlig som ved de aarlige Indberetninger bemærket, paa Grund af den store Dødelighed, der finder Sted i Stutteriet. Man har meent, at den var en Følge af den nære Beslægtning, der fandt Sted ved Krydsningen, men man seer, at det ikke alene er Afkom af den nære Beslægtning, men ogsaa Dyr, der uhlige ere indførte fra andre Egne, der ere Gjenstand for denne Dødelighed. Stamstutteriet ligger desuden ikke i en hesteopdrættende Egn og virker derfor ikke noget